

венъ глава на българско население. Надписътъ на плащаницата, запазена и сега въ Охридъ, гласи: „Пастирьо на българитѣ, спомни си, при жертвоприношенията, за владѣтеля Андроника Палеолога“ († Μένησο ποιῆν Βουλγάρων ἐν θυσίαις : ἄνακτος Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου. — Йор. Ивановъ, Български старини изъ Македония, стр. 213; Н. П. Кондаковъ, Македонія. Археологическое путешествіе. Спб. 1909, на табл. IV фотографска снимка на плащаницата).

1300 г.

№ 29. Водно, Нерѣзи (Скопско).

Сръбскиятъ кралъ Стефанъ Милутинъ, който билъ за владѣль сѣверна Македония, прѣзъ 1300 г. възобновилъ манастиря Св. Георги на Виргинското бърдо, сѣверно отъ Скопйе, потвърдилъ му старитѣ правдини и му далъ нови имоти. Манастирътъ ималъ имоти и въ околноститѣ на скопскитѣ села Водно (Горнѣо и Долнѣо) и Нерѣзи, запазени и сега юго-западно отъ Скопйе, въ покраината Каршияка. Като се говори за тия имоти при Водно и Нерѣзи, въ грамотата на кралъ Милутина изрично се поменава за околното население, което, покрай владѣтелското сръбско племе, дошло като колонисти, било българско и влашко. И сега въ реченитѣ села живѣятъ българи; въ Нерѣзи покрай българи има и албанци. Реченото мѣсто на кралската грамота гласи така: И постаки краљевство ми за вѣкъ до вѣкомъ светаго Георгия отъ Жавлянъ до Колошине лоуке и до Боднѣнскихъ и Нерѣжкихъ виногради . . . И кто оуѣзе оу тѣзи за вѣкъ, или сръбинъ, или влахъ, или българинъ, да плати р. (100) перперъ. — Ст. Новаковић, Законски споменици. Београд 1912, стр. 618.

1313 г.

№ 30. Скопйе.

Скопйе заедно съ сѣверна Македония подпаднаха подъ сръбска власть прѣзъ 1282 г. Доколко обаче българската традиция се е държала яко въ мѣстнитѣ литературни трудове, личи напр. отъ книги, писани въ Скопйе по българска редакция и слѣдъ тридесетгодишно сръбско държавно и духовно владичество. Такива сж книгитѣ на попъ Никола, който пише